



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **Lidl Stiftung & Co. KG.**
se sídlem Stiftsbergstrasse 1, 74172 Neckarsulm,
Spolková republika Německo
zastoupený advokátem Mgr. Alexandrem Vališem,
se sídlem Korunní 2569/108, Praha 10

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví,**
se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6

za účasti této osoby zúčastněné na řízení:

HARIBO ESPAÑA S.A.U.
se sídlem Ctra. Girona – Banyoles, Km. 14
E-17844 Cornellà del Terri (Girona), Španělsko
zastoupená advokátem JUDr. Karlem Čermákem, Ph.D., LL.M.
se sídlem Elišky Peškové 735/15, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 29.7.2020,
č.j. O-544264/D20044728/2020/ÚPV

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut rozklad žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále též jen „Úřad“) ze dne 7.4.2020 o zamítnutí přihlášky slovní ochranné známky ve znění „Rainbow Jelly“ zn. sp. O-544264 na základě námitek podaných osobou zúčastněnou na řízení podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOZ“).
2. Z obsahu správního spisu vyplývá, že podstatou námitek směřujících proti přihlášce slovní ochranné známky ve znění „Rainbow Jelly“ zn. sp. O-544264 byla argumentace osoby zúčastněné na řízení o nebezpečí záměny přihlašovaného označení se starší slovní ochrannou známkou Evropské unie č. 13786744 ve znění „RAINBOW BITES“ (dále jen „namítaná ochranná známka“ či „namítané označení“), již je osoba zúčastněná na řízení vlastníkem. V rámci námitek osoba zúčastněná na řízení zdůraznila fonetickou, vizuální a sémantickou podobnost kolidujících označení a podotkla, že přihlašované označení se taktéž vztahuje na výrobky zařazené ve třídě 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb (konkrétně *cukrovinky, ovocné želatinové cukrovinky a ovocné žvýkačky, jiné než pro lékařské účely*). Vzhledem k podobnosti označení a podobnosti výrobků, na které se mají vztahovat, existuje pravděpodobnost záměny porovnávaných označení na straně veřejnosti.
3. Žalobce jakožto přihlašovatel ve vyjádření k námitkám uvedl, že slovní výraz „RAINBOW“ je ve spojení s cukrovinkami běžně užíván, přičemž poukázal na řadu jiných již zapsaných ochranných známek, které tento slovní prvek obsahují. Slovní výraz „RAINBOW“ je dle mínění žalobce prvkem s nižší rozlišovací způsobilostí a spotřebitel ho nebude vnímat jako výraz spojený pouze s osobou zúčastněnou na řízení, ale i s řadou dalších výrobků na trhu ČR.
4. Úřad z rejstříku ochranných známek vedeného Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (dále jen „EUIPO“) zjistil, že namítaná ochranná známka do něj byla zapsána dne 15.6.2015 s právem přednosti včetně ČR pro výrobky zařazené do třídy 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb (konkrétně: *caramelos, bombones, productos de pastelería, productos de confitería*, tj. v překladu ze španělštiny *bonbóny, čokoládové bonbóny, pekařské výrobky, cukrářské výrobky*). Ve vztahu k přihlašovanému označení se tedy jedná o starší ochrannou známku. Následně správní orgán I. stupně posoudil otázku podobnosti výrobků, na které jsou porovnávaná slovní označení vztažena, přičemž dospěl k závěru, že se jedná o shodné, případně vysoce podobné výrobky, a to *cukrovinky (bonbóny)*. Správní orgán I. stupně dále porovnal označení „Rainbow Jelly“ a „RAINBOW BITES“ z hlediska vizuálního, fonetického a sémantického. Z hlediska sémantického konstatoval, že v obou označeních je obsažen shodný slovní prvek „RAINBOW/Rainbow“, tj. v překladu z angličtiny *duha, duhový*, a za ním následuje slovní prvek odlišný. U napadeného označení jím je slovní prvek „Jelly“, tj. v překladu z angličtiny *želé*, u namítané ochranné známky je to slovní prvek „BITES“, který lze z angličtiny přeložit jako *sousta*. Význam přihlašovaného označení je tedy *duhové želé*, ale i *duha želé*, a význam namítané ochranné známky *duhová sousta*, ale rovněž *duha sousta* či *sousta duhy*. Vzhledem k druhům výrobků porovnávaných označení, jimiž jsou cukrovinky (bonbóny) spadající do třídy 30

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

mezinárodního třídění výrobků a služeb, se v případě druhých slovních prvků jedná o prvky nedistinktivní, neboť „Jelly“ – želé mohou být i želatinové bonbóny a „BITES“ – sousta mohou být kousky jídel či potravin, tj. i cukrovinek. Tvzení žalobce o jiných zapsaných slovních ochranných známkách obsahujících slovní prvek „Rainbow“ Úřad označil za irelevantní, neboť každé přihlašované označení je třeba posuzovat přísně individuálně, přičemž v oblasti ochranných známek mohou mít vliv na zápis do rejstříku ochranných známek i drobné rozdíly. Co se týče hlediska vizuálního, poukázal správní orgán I. stupně na důležitost prvního slovního prvku v očích spotřebitele při způsobu čtení zleva doprava. I v případě fonetického hlediska dospěl správní orgán I. stupně k závěru o podobnosti obou označení, přičemž opětovně zdůraznil dominanci prvního slovního prvku. Průměrný spotřebitel, vykazující spíše nižší míru informovanosti a obezřetnosti, by tak mohl dospět k mylnému závěru co do původu výrobků takto označených. Na základě všech shora uvedených skutečností správní orgán I. stupně uzavřel, že přihlašované označení zasahuje do zákonem chráněných starších práv namítajícího (osoby zúčastněné na řízení) a vzhledem k podobnosti obou označení i výrobků, na které se mají tato označení vztahovat, je přihlašované označení skutečně způsobilé na straně veřejnosti vyvolat nebezpečí záměny.

5. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí v zákonné lhůtě rozklad, ve kterém vyjádřil nesouhlas se závěrem Úřadu o nedistinktivnosti prvku „Jelly“. Namítl, že správní orgán chybně položil rovnítko mezi to, co bude česká spotřebitelská veřejnost rozumět pod českým výrazem „želé“ a jak bude vnímat anglický výraz „jelly“. Český výraz „želé“ pochází z francouzského výrazu „gelée“, z něž byla odvozena i francouzská výslovnost. Naproti tomu anglický výraz „jelly“ má jinou výslovnost – „dželi“. Asociace obou výrazů není vizuálně ani foneticky nijak zřejmá a bude známa pouze osobám, které tento výraz výslovně znají z anglického jazyka. Anglický výraz „jelly“ není prakticky vůbec používán v souvislosti s cukrovinkami, resp. nebyl převzat do českého jazyka. Může tak být označen jako nedistinktivní pouze v anglicky mluvících zemích, případně v zemích s velmi vysokou úrovní znalostí anglického jazyka (např. ve skandinávských státech), nikoli však v České republice. Přihlašovatel v této souvislosti odkázal na rozhodnutí OHIM ze dne 27. 1. 2005, které se týkalo distinktivnosti výrazu „quick“ v různých zemích Evropské unie. Podle názoru žalobce lze závěry tohoto rozhodnutí aplikovat analogicky i na slovní prvek „Jelly“. Žalobce považuje uvedené slovo v České republice nikoli za nedistinktivní a popisný prvek, ale naopak za fantazijní výraz se silnou rozlišovací způsobilostí, který zajišťuje, že mezi kolidujícími označeními neexistuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti.
6. Osoba zúčastněná na řízení ve vyjádření k rozkladu poukázala na to, že žalobce se nevyjádřil k závěru o vizuální a fonetické podobnosti napadeného označení s namítanou ochrannou známkou. K tomu, zda průměrný spotřebitel bude rozumět slovu „jelly“, a k rozlišovací způsobilosti tohoto slovního prvku osoba zúčastněná na řízení uvedla, že anglický jazyk se dlouhodobě vyučuje jako hlavní cizí jazyk na českých základních a středních školách a mnohdy již i v mateřských školách. Slovo „jelly“ není odborným výrazem a patří spíše do základní slovní zásoby. Průměrný spotřebitel se s ním může běžně setkat. Je tedy zřejmé, že slovní prvek „Jelly“ je popisný, postrádá rozlišovací způsobilost a není schopen odlišit přihlašované označení od namítané ochranné známky. Rozhodnutí OHIM ze dne 27.1.2005, na které v odůvodnění rozkladu žalobce poukázal a které se týkalo distinktivnosti výrazu „quick“, není aplikovatelné na nyní projednávaný případ, který je diametrálně odlišný. Porovnávání označení jsou dle osoby zúčastněné na řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

podobná dle všech rozhodných hledisek, a to díky přítomnosti shodného prvku „Rainbow“. Vzhledem k tomu, že se vztahují na shodné nebo velmi podobné výrobky, není možné pravděpodobnost záměny na straně spotřebitelů vyloučit.

7. V napadeném rozhodnutí, jímž byl žalobcův rozklad zamítnut a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno, předseda Úřadu průmyslového vlastnictví konstatoval, že prvostupňové rozhodnutí přezkoumával pouze v mezích rozkladových námitek. Žalobce v rozkladu nenapadl závěr o podobnosti výrobků ani závěr o podobnosti obou označení z hlediska vizuálního a fonetického. Co se týče sémantického hlediska, argumentace žalobce se nijak nedotkla významů slovních prvků „RAINBOW“ a „BITES“ a jejich vnímání spotřebitelskou veřejností.
8. Ohledně tvrzení žalobce, že výraz „jelly“ si s jeho českým ekvivalentem „želé“ budou spojovat pouze osoby, které tento výraz výslovně znají z anglického jazyka, konstatoval orgán rozhodující o rozkladu, že je nezbytné vycházet z vymezení relevantní spotřebitelské veřejnosti kolizních výrobků. Výrobky jako želatinové cukrovinky a bonbóny cílí především na mladé spotřebitele, tj. děti a nezletilou mládež, což se odráží mj. i v atraktivním balení uvedených výrobků, jež má upoutat jejich pozornost. Děti a nezletilci jsou v průběhu školního roku téměř každodenně konfrontováni s výukou anglického jazyka, jenž je zdaleka nejrozšířenějším cizím jazykem ve školách na všech stupních a nezřídka již i v mateřských školách. Tito spotřebitelé mají povědomí o významu výrazu „jelly“, a to minimálně na pasivní úrovni, což znamená, že při kontaktu s výrobky (želatinovými bonbóny) budou s to tento výraz identifikovat jako anglický ekvivalent výrazu „želé“. Stejný výraz je v souvislosti s danými výrobky užíván i jinými subjekty na jejich produktech (bonbónech), o čemž svědčí fotografie několika podobných výrobků, které ve svém názvu nesou slovní prvek „Jelly“.
9. K odkazu žalobce na rozhodnutí OHIM ze dne 27. 1. 2005, v němž byla hodnocena distinktivnost výrazu „quick“ v různých zemích EU v závislosti na míře obeznámenosti tamních spotřebitelů s anglickým jazykem, orgán rozhodující o rozkladu předně zmínil, že rozhodnutí OHIM (dnes EUIPO) nejsou pro Úřad přímo závazná, ačkoli do jisté míry mohou představovat interpretační vodítko. Dále poukázal na skutečnost, že od data vydání tohoto rozhodnutí (začátek roku 2005) uběhlo více než 15 let, během kterých se úroveň znalosti anglického jazyka v České republice v důsledku jeho výuky nepochybně výrazně zlepšila. Žalobcem zmiňované rozhodnutí tedy zcela jistě neodráží současný stav úrovně jazykových znalostí anglického jazyka u většiny českých spotřebitelů.
10. Nad rámec shora uvedeného orgán rozhodující o rozkladu dodal, že porovnávaná označení by vykazovala závadnou podobnost i za předpokladu, že by slovní prvek „Jelly“ napadeného označení byl distinktivní. Nelze totiž opomenout distinktivní slovní prvek „Rainbow“, který je identicky obsažen na začátku obou porovnávaných označení. Slovní prvek „Rainbow“ lze v důsledku jeho umístění a výrazně větší délky považovat v obou označeních za dominantní a určující. Právě tento výraz upoutá jako první spotřebitelovu pozornost, která může posléze u následujícího prvku klesat. V této souvislosti orgán rozhodující o rozkladu zároveň zmínil nižší úroveň pozornosti spotřebitelské veřejnosti tak, jak ji dovodil již správní orgán I. stupně, přičemž žalobce tento závěr v rozkladu nenapadl.
11. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce nejprve shrnul dosavadní průběh správního řízení, přičemž zrekapituloval nosné důvody prvostupňového a napadeného

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

rozhodnutí a rozkladové námitky. Napadené rozhodnutí označil za nezákonné a namítl, že žalovaný nesprávně posoudil podobnost porovnávaných označení. Zásadní pro posouzení dané věci je otázka, zda je pro českou spotřebitelskou veřejnost výraz „Jelly“ popisným jakožto označení druhu cukrovinek typu „želé“, nebo zda se jedná o fantazijní výraz. Závěr žalovaného o popisnosti tohoto slovního prvku považuje žalobce za chybný. Rozdíly mezi oběma označeními jsou jak vizuální – „želé“ vs. „jelly“, tak fonetické – [želé] vs. [dželi], což vyplývá z toho, že český výraz želé je francouzského původu (pochází ze slova „gelée“). Znalost anglického jazyka na straně české spotřebitelské veřejnosti není dle přesvědčení žalobce taková, aby významná část spotřebitelské veřejnosti věděla, co výraz „Jelly“ v anglickém jazyce znamená, případně alespoň jak se anglicky správně vyslovuje. Analogickou aplikací závěrů vyslovených v rozhodnutí OHIM ze dne 27.1.2005 ve věci Quick vs. Quick Cuisine je nutné dojít k závěru, že výraz „Jelly“ nemůže být v České republice považován za popisný. Žalobce nesouhlasí ani se závěrem žalovaného, že zmíněné rozhodnutí OHIM je již více než 15 let staré, a proto již není aktuální. V této souvislosti odkázal na rozsudek ze dne 27.5.2014 č.j. 6 As 43/2013 – 68, v němž Nejvyšší správní soud výslovně zmínil rozhodnutí OHIM ze dne 27.1.2005 ve věci Quick vs. Quick Cuisine, které v žádném případě nepovažoval za neaktuální a naopak vytkl Městskému soudu v Praze, že se nevypořádal s jeho argumentací. V témže rozhodnutí Nejvyšší správní soud rovněž vytkl Městskému soudu v Praze a předsedovi Úřadu, že významně přeceňují schopnost české spotřebitelské veřejnosti rozumět anglickým textům, protože česká populace se ve znalosti angličtiny umísťuje na spodních příčkách pomyslného žebříčku mezi státy Evropské unie.

12. V rozsudku ze dne 27.5.2014 č.j. 6 As 43/2013 – 68 Nejvyšší správní soud též vytkl Městskému soudu v Praze, že znalost výrazu „quick“ automaticky předpokládal, aniž by se vypořádal s doložením jeho průniku do české veřejnosti, tj. s jeho použitím v dalších českých slovech (např. quickstep) a doložením, že je součástí základní slovní zásoby vyučované v rámci počátečních lekcí učebnic na základní škole. Žalobce v návaznosti na tyto závěry konstatoval, že průnik výrazu „Jelly“ do českého jazyka je prakticky nulový, protože tento výraz není součástí žádného jiného slovního výrazu a nepoužívá se dokonce ani pro cukrovinky. Ze seznamu 56 nejprodávanejších výrobků v kategorii Želé na internetovém obchodě iGlobus, což je internetová sekce známého provozovatele hypermarketů Globus, plyne, že ani jeden výrobek není označen jako Jelly. Internetový obchod msishop.cz, jenž je orgánem rozhodujícím o rozkladu v napadeném rozhodnutí zmiňován jako prodejce výrobků s označením „JELLY“, je pouze malým e-shopem dovážejícím ze zahraničí cukrovinky, které nejsou prodávány ve standardní obchodní síti. Jeho použití pro doložení průniku (výrazu „Jelly“ do českého jazyka) je proto irrelevantní. Výraz „Jelly“ dle žalobce není ani součástí základní slovní zásoby a není vyučován v počátečních lekcích anglického jazyka, jak dosvědčí každý, kdo tyto lekce absolvoval.
13. K názoru žalovaného, že želé a želatinové cukrovinky cílí především na děti a nezletilou mládež, které vzhledem ke své znalosti anglického jazyka budou vědět, co znamená výraz „Jelly“, žalobce uvedl, že souhlasí s tím, že tyto výrobky jsou určeny převážně dětem. To však neznamená, že jsou dětmi také kupovány v obchodech, neboť tyto výrobky budou spíše kupovány jejich rodiči či prarodiči a poté darovány dětem. U rodičů a zejména u prarodičů je přitom třeba předpokládat malou až nulovou znalost anglického jazyka. Žalobce je navíc přesvědčen, že ani nezletilé děti nebudou mít dostatečnou znalost anglického jazyka, aby znaly význam anglického slova „Jelly“.

14. Vzhledem k výše uvedenému má žalobce za to, že výraz „Jelly“ nemůže být pro českou spotřebitelskou veřejnost považován za popisný, ale je nutno je jej považovat za výraz fantazijní. Označení „Rainbow Jelly“ je v důsledku toho dostatečně odlišeno od namítaného označení „RAINBOW BITES“, tj. nemůže dojít k jejich záměně na straně české spotřebitelské veřejnosti.
15. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě setrval na tom, že ohledně posouzení slovního prvku „jelly“ nepochybil. Mezi tímto anglickým slovem a jeho českým ekvivalentem nejsou velké rozdíly, neboť jejich význam je stejný a podobná je i jejich výslovnost. Žalovaný zdůraznil, že slovo „jelly“ není žádný odborný termín, se kterým by průměrný český spotřebitel neměl šanci běžně přijít do styku. Závěry obsažené v žalobcem namítaném rozhodnutí OHIM ze dne 27.1.2005 neodráží aktuální znalost anglického jazyka u českých spotřebitelů a navíc toto rozhodnutí není pro žalovaného přímo závazné. Argumentaci, v níž se žalobce dovolává rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27.5.2014 č.j. 6 As 43/2013 - 68, označil žalovaný za účelovou s tím, že žalobce vytrhává určité části odůvodnění rozsudku z kontextu a využívá je na podporu svých tvrzení, přičemž mylně interpretuje stanoviska, která Nejvyšší správní soud v tomto rozhodnutí vyjádřil. Co se týče otázky popisnosti slovního prvku „Jelly“, žalovaný odkázal na závěry uvedené v napadeném rozhodnutí.
16. Osoba zúčastněná na řízení ve vyjádření k věci samé taktéž navrhla žalobu zamítnout. Uvedla, že nesouhlasí s tvrzeními žalobce a domnívá se, že vzhledem k celkové podobnosti výrazů „jelly“ a „želé“ bude český spotřebitel bezpochyby s to si tyto dva výrazy úspěšně asociovat. Vzhledem k tomu nemůže být slovní prvek „jelly“ považován za prvek fantazijní povahy; jedná se o prvek zhola popisný. Osoba zúčastněná na řízení následně poukázala na stále se zvyšující míru výuky anglického jazyka v českém vzdělávacím systému v posledních letech. Z tohoto důvodu žalobcem zmiňované rozhodnutí OHIM ze dne 27.1.2005 v projednávané věci neobstojí. Dle mínění osoby zúčastněné na řízení žalobce mylně vykládá závěry, ke kterým Nejvyšší správní soud dospěl v rozsudku ze dne 27.5.2014 č.j. 6 As 43/2013 - 68, nehledě k tomu, že výrazy posuzované v tomto rozhodnutí se podstatně liší od těch, které v nyní projednávané věci posuzoval žalovaný.
17. Podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ se přihlašované označení nezapíše do rejstříku ochranných známek na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu průmyslového vlastnictví vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.
18. Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
19. Soud nesdílí názor žalobce, že závěry rozhodnutí OHIM ze dne 27.1.2005, v němž byla posuzována distinktivnost výrazu „quick“, lze vztáhnout i na nyní projednávanou věc. Každé přihlašované označení je předně třeba posuzovat přísně individuálně, přičemž v oblasti ochranných známek mohou mít vliv na zápis do rejstříku ochranných známek i drobné rozdíly (k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.3.2015

č.j. 10 As 100/2014 - 120). Slovní prvek „quick“ se zásadním způsobem liší od slovního prvku „jelly“, a to nejen svým významem či výslovností, ale i tím, že anglický výraz „quick“ a jeho české ekvivalenty „rychlý“ či „prudký“ jsou výrazně odlišné vizuálně i foneticky, což ve stejné míře neplatí pro dvojici slov „jelly“ a „želé“. Zásadním důvodem bránícím aplikaci závěrů obsažených v žalobcem zmiňovaném rozhodnutí OHIM ze dne 27.1.2005 je stáří tohoto rozhodnutí, a z toho plynoucí neaktuálnost. Od jeho vydání zkrátka uplynulo již 17 let, a je obecně známo, že během této doby v České republice došlo ke zlepšení znalosti anglického jazyka u veřejnosti, a to nejen z důvodu jeho výuky na základních a středních školách, kde anglický jazyk zcela nepochybně hraje roli nejdůležitějšího cizího jazyka, ale též díky internetovému obsahu, který je nejčastěji všeobecně dostupný právě v anglickém jazyce, a je mu tak běžně vystaveno kterékoliv dítě, mladistvý nebo dospělý člověk, jenž disponuje chytrým telefonem či počítačem s přístupem k internetu. Právě prostřednictvím internetových stránek, počítačových her a mobilních aplikací jsou děti i mladiství téměř každodenně s anglickým jazykem konfrontováni i mimo školní výuku, což dále prohlubuje jejich povědomí o nejrůznějších anglických slovech, čímž se rozšiřuje a upevňuje slovní zásoba anglického jazyka relevantních spotřebitelů. Je tak vysoce pravděpodobné, že značná část spotřebitelské veřejnosti (nejenom děti a mladiství, ale též jejich rodiče) bude nyní schopna výrazu „jelly“ ve spojení s cukrovinkami porozumět, a to přinejmenším na pasivní úrovni. K tomu přispěje i již výše zmíněná fonetická, a do určité míry též vizuální podobnost tohoto anglického slova s jeho českým ekvivalentem „želé“.

20. Jak přílehavě konstatoval žalovaný, v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27.5.2014 č.j. 6 As 43/2013 - 68 se opět jednalo o posouzení zcela odlišného anglického slova „quick“, které nemá s nyní projednávanou věcí nic společného. V kontextu nyní projednávané věci je opět třeba odkázat na závěry uvedené výše, v nichž byly soudem zdůrazněny podstatné rozdíly mezi slovy „quick“ a „jelly“ a jejich ekvivalenty v českém jazyce. K tomu je třeba dodat, že ani rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.5.2014 č.j. 6 As 43/2013 - 68 nemůže být s ohledem na datum jeho vydání vypovídající, pokud jde o současnou úroveň znalosti anglického jazyka u relevantní spotřebitelské veřejnosti. Zároveň nelze přehlédnout, že Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozhodnutí „toliko“ vytknul krajskému soudu, že se nedostatečně zabýval znalostí slova „quick“ a jeho znalost u tuzemských spotřebitelů automaticky předpokládal. Jednoznačný závěr, že ve slovní zásobě spotřebitelů v České republice neexistuje povědomí o významu slova „quick“, však Nejvyšší správní soud nevyslovil.
21. Soud plně přisvědčuje závěru správních orgánů obou stupňů, že slovní prvek „jelly“ je ve vztahu k cukrovinkám prvkem popisným, a nikoliv tedy fantazijním, jak tvrdí žalobce. Jak již bylo konstatováno shora, vzhledem k vizuální i fonetické podobnosti slov „jelly“ a „želé“ a současné úrovni znalosti anglického jazyka u spotřebitelské veřejnosti nelze předpokládat, že by se průměrný spotřebitel nedovtípil významu slova „jelly“ a neasocioval si ho s jeho českým ekvivalentem. Průměrný spotřebitel bude slovní prvek „jelly“ vyslovovat jako „želi“ či případně „dželi“, což jsou slova po vizuální a fonetické stránce podobná českému slovu „želé“. S ohledem na vysokou četnost výuky anglického jazyka ať již na základních a středních školách, tak v rámci jazykových kurzů pro dospělé, jakož i s přihlédnutím k častému střetávání se s anglickými výrazy v běžném každodenním životě zkrátka neobstojí tvrzení, že spotřebitelé budou ohledně výslovnosti posuzovaného slovního prvku a jeho významu ve spojení s cukrovinkami tápat. Z těchto důvodů nelze slovní prvek „jelly“ považovat za slovní prvek fantazijní, tj. takový, který by napadenému

označení poskytl dostatečnou míru rozlišovací způsobilosti a odlišil jej od namítané ochranné známky.

22. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani skutečnost, že české slovo „želé“ má francouzský (nikoliv tedy anglický) původ. Ani skrze toto žalobní tvrzení totiž nelze dospět k závěru, že slovo „jelly“ bude mít pro českého průměrného spotřebitele ryze fantazijní význam, takže si jej nespojí s českým slovem „želé“. Soud k tomu na okraj dodává, že žalobce má pravdu v tom, že slovo „želé“ pochází z francouzského „gelée“, nicméně i tento výraz zřejmě byl, stejně jako anglické „jelly“, odvozen z latinského slova „gelatus“ – zmrzlý, jež je také základem francouzského slova „gélatine“ (viz časopis Naše řeč, ročník 51 (1968), číslo 5, str. 305-306). Český, francouzský i anglický výraz tedy pravděpodobně spojuje společný etymologický původ.
23. Soud se ztotožňuje též se závěrem, k němuž dospěl ve svém rozhodnutí již správní orgán I. stupně, totiž že slovní prvek „Rainbow/RAINBOW“ je v obou porovnávaných označeních prvkem dominantním, a to jednak s ohledem na jeho umístění, kdy upoutá spotřebitelovu pozornost jako první (u dalších slovních prvků může tato pozornost již klesat), a dále z důvodu, že právě (a pouze) tento prvek je ve vztahu k přihlašovaným výrobkům fantazijní. Žalovaný v tomto směru právem poukázal též na nižší míru pozornosti relevantní spotřebitelské veřejnosti, s níž je nutno počítat při posuzování podobnosti porovnávaných označení a možnosti záměny na straně veřejnosti. Zásadní v dané věci je i skutečnost, že jak přihlašované označení, tak i namítaná ochranná známka se mají vztahovat na shodné, resp. vysoce podobné výrobky uvedené ve třídě 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb, které lze souhrnně označit jako cukrovinky. Správní orgán tak právem konstatoval nejen podobnost porovnávaných označení založenou jejich shodným dominantním prvkem „Rainbow/RAINBOW“, ale zároveň i shodnost a podobnost výrobků, k nimž se tato označení vztahují.
24. Soud má ve shodě s názorem žalovaného za to, že jediný rozdíl mezi porovnávanými označeními, jenž spočívá v odlišnosti jejich druhého slovního prvku, který je nadto svou povahou striktně popisný, není způsobilý zajistit, že by v očích spotřebitelské veřejnosti nemohlo dojít k jejich záměně či vzniku mylného předpokladu, že výrobek nesoucí přihlašované označení je pouze dalším z řady výrobků osoby zúčastněné na řízení.
25. K žalobcem předloženému výpisu 56 nejprodávanějších výrobků v kategorii Želé z internetového obchodu iGlobus soud uvádí, že tento dokument není s to prokázat žalobcovo tvrzení, že se v České republice výraz „jelly“ vůbec nepoužívá, a to ani k označení želé a želatinových cukrovinek. Výpis z jediného internetového obchodu, nadto z obchodu hypermarketového typu, který nabízí širokou škálu různých výrobků na úkor pestrosti a širě nabídky jednotlivých typů výrobků a který se na prodej cukrovinek ani výhradně nespecializuje, nemůže sám o sobě postačovat k uspokojivému prokázání tvrzené skutečnosti, že se výraz „jelly“ na relevantním trhu v České republice vůbec nepoužívá. Předmětný dokument pochopitelně nemá ani žádnou vypovídací schopnost ohledně způsobilosti průměrného spotřebitele porozumět danému anglickému výrazu. Soud z těchto důvodů shledal provedení tohoto důkazu nadbytečným.
26. Nepravdivost tvrzení žalobce, že anglický výraz „jelly“ se v České republice ve spojení s cukrovinkami nepoužívá, prokazuje nabídka internetového obchodu s cukrovinkami na stránkách www.msishop.cz, na kterou v napadeném rozhodnutí poukázal orgán rozhodující o rozkladu. Skutečnost, že se jedná o nabídku e-shopu dovážejícího

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

cukrovinky ze zahraničí, nemění nic na tom, že mezi výrobky nabízenými ke koupi v tomto e-shopu jsou i cukrovinky označené slovem „jelly“ a že nabídka těchto výrobků je dostupná i tuzemským spotřebitelům.

27. Soud nepřisvědčil ani žalobnímu tvrzení, podle něhož znalost anglického jazyka u dětí a nezletilé mládeže je pro nyní projednávanou věc v zásadě irelevantní, neboť této cílové skupině jsou označované výrobky kupovány především rodiči a prarodiči, u nichž je třeba předpokládat malou až nulovou znalost anglického jazyka. Každé přihlašované označení se zásadně posuzuje především z hlediska průměrného spotřebitele, jímž se rozumí zejména současní nebo potenciální spotřebitelé daného druhu zboží nebo služeb, pro které se přihlašované označení užívá. Podle ustálené judikatury zastupuje průměrný spotřebitel relevantní okruh veřejnosti, tj. osoby, kterým jsou určité výrobky či služby určeny (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3.12.2009 č.j. 3 As 13/2009 - 76). Je obecně známo, že od určitého věku téměř každé dítě či mladistvý dostává od svých rodičů finanční prostředky ve formě tzv. „kapesného“, byť zpravidla v omezeném množství. Právě želé, želatinové cukrovinky a další podobné výrobky jsou díky své nízké ceně a všeobecné dostupnosti oblíbeným zbožím, které si tato cílová skupina spotřebitelů kupuje za peníze, jimiž disponuje. Nadto, jak správně dovodil orgán rozhodující o rozkladu, bývají právě kvůli takto vymezenému okruhu spotřebitelské veřejnosti tyto výrobky nabízeny ve vizuálně atraktivních a pestrobarevných obalech. Nicméně ani v případech, kdy jsou tyto výrobky kupovány dospělými spotřebiteli, nelze vyloučit možnost, že se tak děje v přítomnosti jejich potomka a na jeho žádost. Proto je nezbytné brát v potaz všechny části relevantní spotřebitelské veřejnosti, na niž výrobky tohoto typu cílí a nevyřazovat některé skupiny spotřebitelů (dětí mladšího věku) s tím, že samy takové výrobky v obchodech nekupují, ale že jim je spíše kupují jiné osoby. Soud k tomu dodává, že nejen dětem, ale ani jejich rodičům nelze v dnešní době upírat takovou úroveň znalosti anglického jazyka, která jim umožní pochopit význam anglického výrazu „jelly“ na cukrovinkách.
28. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Za splnění podmínek zakotvených v § 51 odst. 1 s.ř.s. o věci samé rozhodl bez nařízení jednání.
29. Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
30. Soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 5 s.ř.s. rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 21. prosince 2022

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu